

Тақриз

ба автореферати диссертатсияи Исмоилов Бахтиёр Абдуллоевич дар мавзӯи “Хусусиятҳои луғавӣ ва грамматикӣ вожагони иқтибосии тоҷикӣ дар осори Абдулло Қаҳҳор” барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD)--доктор аз рӯйи ихтисос, аз рӯйи ихтисоси 6D021300--забоншиносӣ (6D0205011 Забоншиносии қиёсӣ-таърихӣ, типологӣ ва муқоисавӣ)

Таҳлилу баррасии масъалаҳои мухталифи забонҳои тоҷикиву ўзбекӣ ба таври муқоиса дар забоншиносӣ ҳамеша аҳамияти назариву амалиро дар пай дорад. Тавассути чунин иқдом метавонад ҷиҳатҳои фарқкунанда ва умумиятҳои забонҳои муқоисашаванда рӯйи об баромада, дар ин замина қаробати таърихиву иҷтимоии миёни забонҳои тоҷикию ўзбекӣ муқаррар карда шавад. Агар кӯшиши мазкур вобаста ба муайян кардани хусусиятҳои гуногуни забонҳои тоҷикӣ ва ўзбекӣ сурат гирад, ба андешаи инчониб, иқдоми муфид ва қобили дастгирӣ мебошад.

Диссертатсияи мавриди назар, ки аз ҷониби Исмоилов Бахтиёр Абдуллоевич зеро унвони “Хусусиятҳои луғавӣ ва грамматикӣ вожагони иқтибосии тоҷикӣ дар осори Абдулло Қаҳҳор” таҳия гардидааст, ба яке аз масъалаҳои муҳими хусусиятҳои луғавӣ ва грамматикӣ вожагони иқтибосии забони тоҷикӣ дар забони ўзбекӣ нигаронида шудааст. Муаллиф дар мавриди зикри навоариҳои илмии диссертатсия қайд менамояд, ки интихоби мавзӯи зикршуда дар пояи пажӯҳишҳои номуқаммали дар ин самт анҷомёфта сурат гирифтааст. Аниқтараш бори аввал хусусиятҳои луғавӣ ва грамматикӣ вожагони иқтибосии забони тоҷикӣ дар забони ўзбекӣ ба риштаи таҳқиқи ҳамҷониба кашида шуда, дар асоси он ҷиҳатҳои муҳими ин масъала

дар забонҳои муқоисашаванда нишон дода мешаванд. Диссертатсия аз муқаддима, се боби муфассал, хулоса ва феҳристи адабиёти илмӣ ба мавзӯ алоқаманд мурағтаб гардидааст.

Боби якуми рисола ҷанбаи назарӣ дошта, муаллиф, асосан, дар атрофи масъалаи мутобиқшавии савтӣ ва дараҷаи истеъмоли калимаҳои иқтибосии тоҷикӣ дар забони ўзбекӣ хеле огоҳона маълумот додааст. Аз қазоватҳои илмӣ диссертант маълум мегардад, ки масъалаи мутобиқшавии савтӣ ва дараҷаи истеъмоли калимаҳои иқтибосии тоҷикӣ дар забони ўзбекӣ ҳамчун яке аз масъалаҳои муҳими забонҳои тоҷикӣ ва ўзбекӣ мебошад. Дар ин самт корҳои зиёде анҷом ёфта бошанд ҳам, вале муқоисаи масъалаи зикршуда дар забонҳои тоҷикӣ ва ўзбекӣ то андозае аз мадди назар дур мондааст.

Муҳтавои асосии боби дуҷуми диссертатсияро таҳлили луғавию маъноии калимаҳои тоҷикӣ дар забони ўзбекӣ фаро гирифтааст. Муаллиф ба масъалаи таҳлили луғавию маъноии калимаҳои иқтибосии тоҷикӣ дар забони ўзбекӣ аҳамияти калон дода, мавриди таҳқиқ қарор додааст. Мавқеи илмӣ диссертант дар рӯёри назарияҳои пешқадами олимони соҳа дар масъалаи дузабонӣ ҷолиби диққат буда, чунин мавқеъгирӣ ҳусну кубҳи диссертатсияро боз ҳам афзун кардааст.

Таҳлили сохтории калимаҳои иқтибосии тоҷикӣ дар забони ўзбекӣ, дар мисоли забони осори Абдулло Қаҳҳор мавзӯи баҳси боби сеюми диссертатсия қарор гирифтааст. Дар заминаи таҳлили сохтории калимаҳои иқтибосии тоҷикӣ дар забони ўзбекӣ муаллиф зикр мекунад, ки калимасозӣ дар забони ўзбекӣ бо ёрии пешванд ва пасвандҳои иқтибосии тоҷикӣ яке аз роҳҳои маъмултарин ва сермаҳсултарин ба ҳисоб меравад. Ин усули калимасозӣ махсусан дар давраи нави инкишофи забони ўзбекӣ боз ҳам маъмул гардид. Имрӯз низ дар забони ўзбекӣ сохта шудани калимаҳо бо пешванд ва пасвандҳои иқтибосии забони тоҷикӣ аз усулҳои маъмули калимасозӣ мебошад.

Дар забони ўзбекӣ калимаҳои сохтае, ки номи касбу ҳунар, унвон, пайрави ягон таълимот ва аъзои ташкилоти ихтиёрӣ будани шахс, инчунин хусусиятҳои шахсро аз рӯйи ихтисос, машғулияташ ифода мекунанд, нисбатан қисми калони калимаҳои иқтибосии сохтаре ташкил медиҳанд.

Ҳамин тариқ, мавзӯи интихобнамудаи диссертант Исмоилов Бахтиёр Абдуллоевич ба яке аз масъалаҳои муҳими муқоисавии забонҳои тоҷикӣ ва ўзбекӣ бахшида шуда, дар ҳамин шакли таҳқиқ қомилан ба анҷом расидааст. Муаллифи диссертатсия моҳияти аслии мавзӯро хуб дарк намуда, аз ӯҳдаи бандубасти илмии он баромадааст. Бо вучуди дастовардҳои зикршуда, ҳангоми мутолиаи автореферати диссертатсия баъзе нуқсонҳо ба назар расиданд, ки ислоҳи саривақтии онҳоро ба манфиати кор медонем:

1. Дар автореферати диссертатсия қисмати “Дараҷаи азҳудшудаи масъалаи илмӣ ва заминаҳои назариявӣю методологии таҳқиқот” хеле мухтасар оварда шудааст. Ҳол он ки диссертант метавонист дар баробари нишон додани сарчашмаҳои илмии дар забонҳои тоҷикӣ ва ўзбекӣ анҷомдодашуда ба баъзе аз назарияҳои илмии хориҷӣ низ таъкиқ карда, аз онҳо ёдовар шавад.
2. Дар автореферат натиҷаҳои бадастомада аз таҳқиқоти илмӣ оварда нашудааст. Хуб мешуд, ки диссертант ба таври хеле мухтасар бо онҳо ишора мекард.
3. Дар баъзе саҳифаҳои автореферат хатогиҳои имловӣю техникӣ низ ба назар мерасад.

Албатта, нуқсонҳои ошкоршуда ислоҳшаванда буда, ба ҳеҷ вачҳ қиммати илмии диссертатсияро кам намекунанд. Қобили қайд аст, ки автореферат муҳтавои асосии диссертатсияро дар бар гирифта, муаллиф тавонистааст ба ҳалли илмии мавзӯ даст ёбад. Бешубҳа, метавон гуфт, ки диссертатсияи Исмоилов Бахтиёр Абдуллоевич зери унвони

